

induplati

konoplan

GLASILO
KOLEKTIVA INDUPLATI JARŠE

Leto XXI.

JULIJ 1972

Cena 0,20 din

20 let

V slovesnem razpeloženju

Da bi jubilej Konoplana čim lepše proslavili, je tov. direktor povabil vse dosedanje urednike in celoten uredniški odbor na tovariško srečanje. Dobili smo se v posebni sobi restavracije Induplati. Lepemu sprejemu je sledil pozdravni govor tovariša direktorja. Govoril je o pomembnosti Konoplana in Konoplanu kot najboljšem obveščevalcu novic vsem zaposlenim v naši tovarni. Za požrtvovalno delo z listom se je predvsem zahvalil ustanoviteljem in idejnim vodjem — tovarišu dr. Jerovcu kot prvemu uredniku Konoplana in vsem, ki so ga doslej urejali (Konoplan ureja trenutno sedmi urednik). Ob tem smo se vsi spomnili tudi na že pokojnega tov. Lojzeta Batiča, so-ustanovitelja in drugega urednika Konoplana.

Za zaključek je tov. direktor povedal, da ni pomembnost Konoplana samo v tem, da je najstarejši tovarniški list v naši republiki, **Konoplan je prava arhivska vrednost Induplati**. V njem najdeš vse pomembne stvari, ki so se v podjetju tekom 20. let dogajale, v njem najdemo zapiske, ko je podjetje stalo pred največjimi problemi, ko je dejansko bilo v težavah. Nadalje so v njem zapiski pomembnih sklepov naših samoupravnih organov in vodstva podjetja, a zasledimo tudi hiter razvoj — pravo ekspanzijo podjetja v zadnjih nekaj letih. Na koncu govora je še pozval vse prisotne urednike, da spregovorijo nekaj besed.

Vsi uredniki smo dobili v dar lepa knjižna darila.

Nadaljevanje na 2. strani

Slika zgoraj:
Uredniki:
Dr. Jerovec,
Lipovšek,
Paš in
Tabernikova s
tov. direktorjem

Tov. direktor
med
pozdravnim
govorom

V slovesnem razpoloženju

Nadaljevanje s 1. strani

Ob lepo in dobro pripravljene večerji tudi kapljice za na zob ni primanjkovalo. Večer je tekel ob prijetnem in zelo veselem obujanju spominov na doživljanje uredniškega odbora na raznih sestankih in izletih. Mlajši člani kolektiva smo izvedeli marsikaj zanimivega in novega. Prijetno je bilo poslušati, kako so včasih vsi sodelovali v dramskih sekcijah, kako so pripravljali proslave, športne prireditve, STIPI-je in še dosti drugih stvari.

Tako kot prvi uredniški odbor tudi sedanjega družijo želja, da bi Konoplan, namenjen vsem zaposlenim v naši tovarni, še dolgo izhajal, da bi svoje poslanstvo — pomen in kvaliteto obdržal, jo nadaljeval in celo dvignil.

Urednica

Stekel je živahen pogovor

KONOPLAN SKOZI 20 LET

V mesecu maju 1952 je Delavski svet podjetja sprejel sklep, da se prične z izdajanjem glasila kolektiva »Induplati«¹ Jarše, ki naj služi predvsem temu, da bi bili člani kolektiva čim bolj in redno informirani o dogodkih v podjetju. Ob začetnih razpravah o nalogah internega glasila, je bila zelo živahna tudi razprava okrog naslova za novi časopis. Med večjim številom predlogov je bilo doseženo soglasje, da se časopis imenuje »KONOPLAN«² (KONOP-lja-LAN). Že sam naslov je priča o »častitljivi«³ starosti našega glasila, saj v podjetju konoplje ne predelujemo več, lan pa le še v manjših količinah. Naslov je torej ostal, vzroki za njegovo izbiro pa počasi toda zagotovo odhajajo.

Od sklepa Delavskega sveta do izida prve številke sta minila dva meseca. To zamudo je tovariš »Nande«⁴ v prvi številki sicer nekoliko kritično ocenil, toda mnenja sem, da ta doba le ni bila tako dolga, saj se še danes dogodi (res ne pogosto), da od sklepa do izvršitve mine nekaj več časa kot bi bilo potrebno.

Začetne težave so bile torej premagane in 12. julija 1952 je izšla prva številka našega glasila. Kot vsak »novorojenček«⁵ tudi Konoplan ni mogel mimo občutljive otroške dobe. Od julija 1952 do decembra 1953 je namreč izšlo samo 12 števil. Če naj bi bil mesečnik, kot je bilo domenjeno, bi moralo v tem času iziti 18 števil. Toda to nam ravno kaže, da zaorati ledino ni bilo lahko. Prvim trem uredni-

Obdobje	Štev. izvodov	Urednik
julij 1952—februar 1953	6	dr. Franc Jerovec
april 1953—december 1953	6	Lojze Batič
januar 1954—december 1960	85	Otmar Lipovšek
januar 1961—september 1963	33	Jože Klešnik
oktober 1963—junij 1968	57	Otmar Lipovšek
julij 1968—avgust 1969	14	Jošo Gagel
september 1969—november 1970	15	Ingo Paš
december 1970—september 1971	10	Anica Lajevce
oktober 1971 —	9	Katja Tabernik
20 let	235	8 urednikov

kom pripada vse priznanje, da so uspeli obdržati list pri življenju. Prebolevanje otroških bolezni pa tudi ni bilo dolgotrajno, saj že od januarja 1954 list izhaja redno vsak mesec, in sicer z manjšimi izjemami 15. v mesecu.

Do sedaj je izšlo 234 rednih števil in ena Posebna izdaja (september 1954; IV. Športni teden IPI). Za uredniško mizo se je v tem času izmenjalo osem urednikov. V prvih dveh letih sta list urejala najprej dr. Franc Jerovec, nato pa tov. Lojze Batič, ki sta izdala vsak po 6 števil. Tovariš Lojze Batič je istočasno kot mesto urednika zapustil tudi podjetje, dočim je dr. Franc Jerovec ostal član uredniškega odbora do leta 1967, ko je tudi on zapustil naše podjetje. Njegove prispevke, v katerih

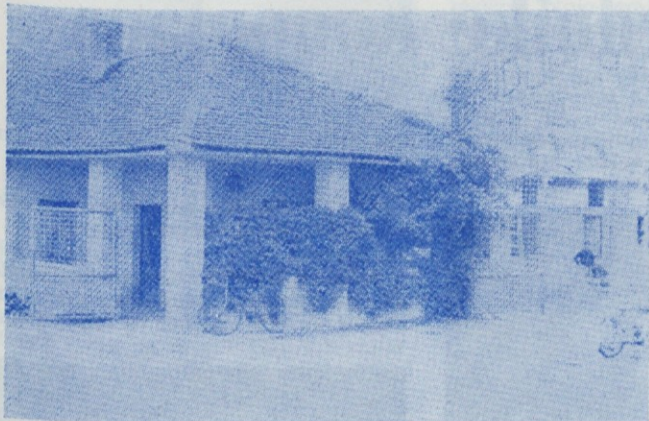
obravnavajo predvsem ekonomsko problematiko v podjetju, lahko zasledimo v marsikateri številki Konoplana. Najdalj časa, 11 let in 9 mesecev, je to mesto zasedal tovariš Otmar Lipovšek in pod njegovim vodstvom je izšlo 142 števil, torej več kot polovica. To dejstvo očitno kaže, da prav njemu pripada največ zasluga, da v letošnjem letu slavimo dvajseto obletnico izhajanja našega glasila. Sicer pa tovariš Otmar še sedaj, ko že od leta 1968 ni več član našega kolektiva, redno spremlja naš časopis.

Ostali uredniki imajo vsi krajši staž, saj se je v zadnjih petih letih zvrstilo tudi pet urednikov. Na prvi

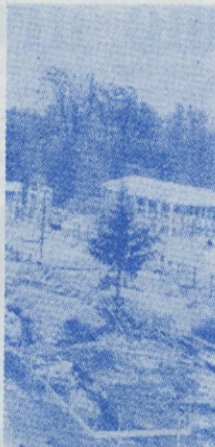
Nadaljevanje na 4. strani

Tako bi lahko spoznali INDUPLATI 20 let nazaj

GLASILO KOLEKTIVA INDUPLATI JARŠE

DS je že odobril rušenje stare vratarnice in trgovine kakor tudi rekonstrukcijo ograje; koliko dni bomo še vstopali skozi ta vhod?

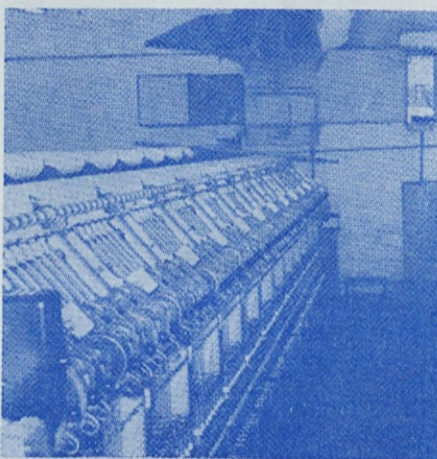
Gradnja naših delavnic

Ing. arch. Mija Zrnec — avtorica novega zaščitnega znaka Induplati

Spet se poslavljamo — tokrat od vodje prodaje tov. Jožeta Mavka — Za njegov trud iskrena hvala

Adaptirana Gill stroja v predilnici

Eden od namiznih prtov iz naše nove kolekcije

Le za las mimo gola. Tekma Sava : Induplati

Tov. direktor govori na otvoritvi nove trgovine 1. oktobra letos. Njen plan prodaje je 15 milijonov Sdin mesečno

Nadaljevanje z 2. strani

pogled bi lahko kdo ugotovil, da je list v krizi, vendar moramo upoštevati, da je ves ta čas uredništvo vezano na določeno delovno mesto, in sicer »referent za ekonomsko propagando in Konoplan«. Torej menjava urednikov ni bila v neposredni zvezi s Konoplanom. Kljub krajši dobi, ki jo je prebil za uredniško mizo, je vsak izmed njih prispeval za list nekaj novega, ta z

ozirom na izgled, drugi z ozirom na vsebino, prav gotovo pa so imeli vsi nekaj skupnega — skrb za tradicijo — ki jo ne smejo prekiniti.

Za redno izhajanje lista pa seveda ni dovolj samo urednik, pač pa so zato potrebni še drugi, ki jih ob podobnih prilikah največkrat ne omenjamo, čeprav je njihovo delo prisotno v vsaki številki. To so člani uredniškega odbora, redni in občasni dopisniki, fotoreporterji in ne nazadnje tovarišica Cilka

Mrdenovič, ki kdove od kdaj že skrbi za »denarne« zadeve Konoplana in pa za to, da list vsak mesec pride do tistih, katerim je namenjen.

Na koncu mi, dragi bralci, dovolite, da se tudi v vašem imenu zahvalim in iskreno čestitam vsem, ki so kakorkoli sodelovali pri dosedanjem izdajanju našega glasila ter njim in Konoplanu zaželim vse najboljše za naslednjih 20 let.

JK

Predstavljamo urednike Konoplana

»Vsake oči imajo svojega malarja«, pravi star pregovor. Naš list KONOPLAN ureja trenutno po vrsti sedmi urednik. Tako lahko, ko prelistavamo posamezne številke, ugotovimo, da je vsak urednik pridal listu nek svoj poseben jaz. Če bi pregledovali Konoplan nazaj, list za listom, bi se prepričali v to, da je nek urednik bolj poudarjal strokovno plat, drugemu se je zdelo bolj pomembno samoupravljanje, spet nekdo je dal prednost zabavni plati lista, pa tudi strogo uraden je že bil, poln raznih aktov in določb. Vseeno, kateri urednik ga je urejal, sem močno prepričana, da je vsakdo izmed nas imel močno voljo in željo, da bi bil list kar najboljši, da bi v tovarni dosegel čim večjo popularnost in bil med ljudmi priljubljen.

Predvsem pa je danes pomembno to, da je Konoplan, tak kot je izšel v zasnovi, izhajal neprekinjeno, da se je sploh obdržal in da izhaja že polnih 20 let. Če želimo biti bolj precizni, 20-letnico je list že izpolnil z junijsko številko, ta, ki jo beremo, je že prva v 21. letu. To je lep in pomemben jubilej.

Malo sem s pisanjem zašla in se vračam na začetek članka, ko omenjam urednike in njihovo delo s Konoplanom. Obiskala sem vse dosedanje urednike, žal je tov. Lojze Batič, ki je drugi po vrstnem redu urejal Konoplan, že pokojni, in jih prosila za kratko izjavo o spominih na Konoplan. Vsi so se moji prošnji prijazno odzvali:

Dr. FRANC JEROVEC, odgovorni urednik od 12. julija 1952 do februarja 1953.

Dvajsetletno neprekinjeno izhajanje internega glasila nekega kolektiva predstavlja vsekakor zelo lep in redek uspeh. Za ta uspeh gre polno priznanje vodstvu podjetja, samoupravnim organom in vsem organizacijam, predvsem pa vsem tistim, ki so s svojim neposrednim delom in prispevki pomagali.

Kdor si ogleda ta časopis, od letnika do letnika, lahko spremlja vso zgodovino kolektiva, vse njegove vesele in žalostne dni in dogodke. Vsak sam pri tem obuja spomine in mi zato

dovolite, da ob tej priliki pozdravim vse člane kolektiva, v katerega sredini

Dr. Franc Jerovec

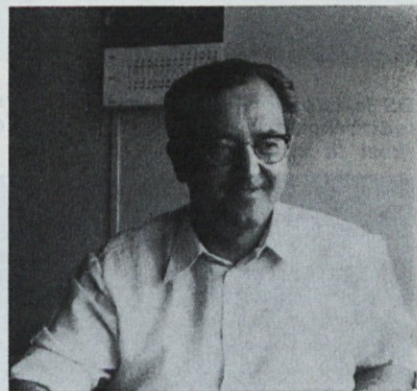

Lojze Batič

sem bil dolgih dvajset let in želim »Konoplanu« še mnogo let!

LOJZE BATIČ, odgovorni urednik od aprila 1953 do decembra 1953.

OTMAR LIPOVŠEK, odgovorni urednik od januarja 1954 do decembra 1960 in od oktobra 1963 do junija 1968.

— Uredniki urejajo »svoje« liste po konceptih, ki jih imajo. Uredniški odbori so pri tem običajno le okras in moralna podpora. Vsebinsko bogastvo pa ocenjujejo bralci. Moji nekdanji sodelavci in sodelavke bodo tako ocenjevali moj komentar.

O Konoplanu dandanes ni več mogoče govoriti, ali je ali ni potreben, temveč mu je treba čestitati k jubileju in preko njega vsem, ki ga sedaj oblikujejo in urejajo. Sodim, da mu gre vloga med voditi in biti voden na vseh nivojih. Sodelovanje in podpora najvišjih predstavnikov podjetja in organov upravljanja ter organizacij to dokazujeta.

Za konec — rad ga prebiram. Na Konoplan me vežejo spomini dveh desetletij, ki jih ni moč izbrisati. Prijetni spomini in mnoga prijateljstva ostajajo in rad bi, da bi bilo tako tudi v prihodnje.

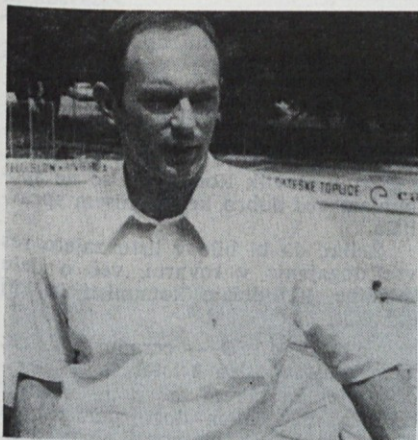
Ing. JOŽE KLEŠNIK, odgovorni urednik od januarja 1961 do septembra 1963.

Nadaljevanje na 5. strani

Nadaljevanje s 4. strani

— 20-letnica izhajanja je za vsak časopis lepo spričevalo. Konoplanu želimo, da bi v nadaljnjih 20 letih še bolje opravičil svoj obstoj.

JOŠO GAGEL, odgovorni urednik od julija 1968 do avgusta 1969.

— Konoplan sem sprejel brez večjih izkušenj in sem imel zlasti v začetku precej težav. Največje težave so bile vezane z željo, da bi bil bolj aktualen in da bi dosegel množičnost. Poleg vsega pa so bile težave s tiskarino, tako da so bile najbolj sveže stvari stare najmanj 15 dni.

Članki so v glavnem sloneli na aktivnosti uredniškega odbora, saj večjih prispevkov med ljudmi v tovarni nismo dobili.

Ves čas sem se trudil, da ne bi bila vsebina Konoplana samo strogo strokovna, pač pa da bi bil to popularen časopis, z veselo vsebino, v čemer pa nisem uspel v tolikšni meri kot moj predhodnik Otmar, ki je bil v teh stvareh bolj izkušen.

INGO PAŠ, odgovorni urednik od septembra 1969 do novembra 1970.

— Konoplan je v preteklosti in še danes dobro izpolnjuje svojo nalogo informativnega glasila, čeprav bi bilo treba še marsikaj spremeniti. V zadnjem času si tudi uspešno prizadeva razširiti svojo tematiko na delno obveševalno področje, delno izobraževalno in delno družbeno-zabavno področje. Menim pa, da naj bi si v prihodnosti še v večji meri prizadeval kar najbolj razširiti krog svojih sodelavcev, tako da bi bil v največji meri dejanski odraz življenja v podjetju in javna tribuna članov delovne skupnosti.

ANICA LAJEVIC, odgovorni urednik od decembra 1970 do septembra 1971.

Ko sem ob odhodu tov. Joša Gagla prevzela urejanje oz. vodenje našega lista »Konoplan«, sem bila, lahko trdim, ponosna na odgovornost, ki mi jo je kolektiv zaupal.

To navdušenje pa se je kmalu poleglo, saj so se mojemu vabilu glede prispevanja člankov v skoraj 1.000-članskem kolektivu oglašali vedno le isti. Ob taki podpori pa pestrosti ne moremo pričakovati. Tako smo pripravili ugodna tla za vse tiste, ki jim ni težko nekaj skritizirati, pomagati ali svetovati pa tudi niso pripravljeni. »Lahko bi bilo bolje«, to je izraz, ki se večkrat uporablja in tega se poslužujem tudi sama, toda peščica ljudi tega ne more spremeniti. Spomini so ostali, veliko jih je in tudi lepih nekaj.

KATJA TABERNIK, odgovorni urednik od oktobra 1971.

Ko pripravljam posamezno številko, pravim, da Konoplan »delam« in delam ga rada. Priznati moram, da na nalogo odgovornega urednika Konoplana nisem bila ob sprejemu prav nič pripravljena. Sedaj, ko sem delo spoznala, ga imam rada in si želim, da bi zajela čim več in ne samo več — vse pomembne dogodke v tovarni. Načrtov in idej o vsebini in obliki sem dobila prav sedaj, ko pripravljam jubilejno številko, zelo veliko. Kako mi jih bo uspelo izpeljati, pa je predvsem odvisno od dopisnikov — žal teh vedno primanjkuje.

Katja

Dragi jubilant

Mnogim, ki ti v teh dneh izrekajo čestitke za dvajsetletnico izhajanja se pridružujem in ti kot nekdanji zvesti sodelavec, in danes enak bralec, želim še mnogo mnogo let.

Besede se zatikajo in pot, mislim, ni tako prosta kot je običajno v vsakdanjosti. Vedno, ko velja nekaj slaviti, je to povezano na preteklost, ta pa s je to prijetnimi in trpkimi spomini. No, vse prijetnimi in trpkimi spomini. No, vse prijetni spomini so obvezno povezani z gre končno v pozabo. Neprijetni dogodki zato, ker so za nami in prijetni zato, ker odpirajo le popisane liste življenja. Tu so uspehi in zmage ter velike in še večje ljubezni do vsega mogočega. In nemogočega. Tisti najbolj prijetni spomini so obvezno povezani z mojo mladostjo, ki sem jo razdaljal v podjetju in s kolektivom Induplati. Razumljivo je, da so bili mladi tudi drugi in, da tudi oni niso bili drugačni. Živelimo smo v kolektivu in za kolektiv.

Kdo bi pri tem našteval vse peripetije. Nihče tako kot Konoplan ni vse to zabeležil. Vseeno o kom, kje in kdaj. Kulturne prireditve na domačem odru so dobile prostor v Konoplanu enako kot športna tekmovanja, kot zabavne prireditve ali strokovna predavanja. Pisali smo nekoč o »žlicarski« aferi in o streljanju na žive tarče, ko smo gradili kočo na Mali planini. Nekoč. Nekoč, že davno je od takrat,

smo objavljali v tovarniškem glasilu tudi zapiske iz potovanj v tujino in tako sodelavcem predočili zanimivosti iz tujih krajev.

Pozneje, odnosno že od vsega začetka, a tekom let bolj kot prej, smo pisali o samoupravljanju, o uspehih in dosežkih samoupravljanja! Danes piše v glasilu o napredku, ki je bil dosežen ravno na liniji delavec—upravljalcev.

Obveščanje pogojuje samoupravljanje. To ugotovitev velja bolj poudariti kot druge prednosti. Z vsem seznanjenimi delavci lahko postane jutri upravljavec. Poti napredka mu bodo znane tako kot težave, s katerimi se vsi srečujemo. Konoplan bolj kot drugi listi z enako nalogo — poroča o življenju v kolektivu. Res je premalo dopisnikov toda, tako je tudi drugod.

Ko sem se nedavno srečal z najožimi sodelavci uredniškega odbora in tistimi, ki so to bili nekoč prej, sem za hip pozabil, da sem starejši. Naše glave — ne vse — so postale sive. Mlajši so zato z vso pravico, ki jim gre, stopili v ospredje. Seveda so sedaj okoliščine drugačne za tisto »idealno« kolektivno življenje, kakršno smo mi doživljali v prvih povojnih letih. Mlajši imajo pravico zahtevati boljše pogoje. Številna velika in lepa stanovanja, radio in televizor skoro v vsa-

kem stanovanju ter motorizacija so nas odtujile. Mi, in zavoljo tega tudi mlajši, so postali drugačni. Ni več vneme za udarniško delo, ne za kulturno in športno. Danes smo se modernizirali že do takšne stopnje, da sosed komaj še pozna sosedu. V polnem pomenu besede.

Ravno takšne in podobne ugotovitve pa dajejo Konoplanu še večjo vrednost, saj je zato obveščanje o vsem še bolj potrebno. In tega je bilo v vseh dvajsetih letih vedno dovolj. V razumljivi in jedrnatih obliki.

Naj bo konec mojega hvalisanja lista vašega kolektiva. Res je, da mu drugo ob prazniku ne gre. Tistim, ki ga urejujejo in vanj dopisujejo želim, da bi uspešno opravljali svojo nalogo tudi v prihodnje. Če je direktor dipl. ing. Bergant napovedal, da bo slavje v večji obsežnosti prirejeno prihodnje leto, ko bo podjetje slavilo svoj polstoletni uspešni obstoj, potem se veselimo napovedanega. Vsekakor pa bi bilo prav, če bi širša javnost zvedela v juliju, da praznuje kolektiv Induplati svojevrstno slavje s tem, da izdaja nepretrgoma dvajset let svoje glasilo. Takšna čast pa gre le redkim celo v Jugoslaviji.

Otmar

Kaj mislimo o Konoplanu?

20 let že izhaja KONOPLAN. 20 let že obvešča delavce v tovarni INDUPLATI o novostih in spremembah. Poleg obveščanja pa prinese tudi marsikaj zanimivega iz vsakdanjega življenja ljudi. 20 let je dolga in pomembna doba, tovarniški časopis pa si je — ne zaradi let, tudi zaradi svoje vsebine — pridobil izredno velik odstotek bralcev v naši tovarni. Vsakdo ga rad vzame v roke in prebere včasih manj, včasih bolj zanimive članke. Pa saj ne morejo biti vsi članki za vse enako zanimivi, nekdo raje bere poročila z dela samoupravnih organov, drugi beže strokovne članke, tretji pa močno pogrešajo zabavno stran.

Prisluhnimo, kaj mislijo o SVOJEM KONOPLANU uslužbenci naše tovarne:

FERLIČ KONRAD — moje delovno mesto je inštalater, v tovarni pa delam 2 leti.

Konoplan redno berem, ker sem mišljenja, da je v redu sestavljen in je zanimiv. Zato pa si tudi želim, da bi bil še v večjem obsegu kot je. Več bi rad vedel o raznih aktivnostih organizacij v tovarni in predvsem o delu mladine.

POTOČNIK ALENKA — moje delavno mesto je tehtanje barv in kemikalij. V Induplati delam že 18 let.

Konoplan mi zelo ugaja in ga redno berem. Vsako številko preberem vso, najdlje pa se ustavim pri poročilih z delavskega sveta in pri kadrovske spremembah. Zelo zanimivi so članki iz zdravstvene službe.

Mislim, da je v Konoplanu vse, kar si delavci lahko želimo v svojem časopisu, morda bi bilo lahko le malo več strokovnih člankov, da bi si na ta način delavci izpopolnjevali znanje.

ZORMAN IVANKA — delavka v skladišču gotovega blaga. V podjetju zaposlena 26 let.

Casopis berem redno. Mi je zelo všeč, saj preko njega vsaj izvem, kaj je v podjetju novega, kaj vse se dogaja. V glavnem so vsi članki dobri in zanimivi. Najraje pa preberem kadrovske spremembe in članke sestre Majde, pa tudi poročila s sej delavskega sveta.

Nimam kakih posebnih želja ali predlogov, kaj naj bi Konoplan še prinašal, saj se v njem vse najde.

CUPAČ STANKA — delavka v skladišču gotovega blaga, v podjetju zaposlena 10 let.

Konoplan berem, če imam čas. List mi je všeč, v njem se najdejo zelo zanimivi članki. Predvsem me zanima, kdo odide iz podjetja in kdo se na novo zaposli. Nasploh mislim o njem samo dobro. Mislim, da so najbolj brani članki o proizvodnji in prodaji, saj imamo vsi korist, če se blago dobro prodaja. Kadar pa je kaj novega v zvezi z osebnimi dohodki, pa vsi to najprej preberemo.

SMREKAR JUSTINA — moje delo je navijanje blaga v bale. V Induplati delam že 26 let.

Preberem vsako številko, tako vsaj izvem, kaj se v tovarni dogaja. Drugače delavci nič ne izvem, kaj se na sestankih sklepa. Najraje berem poročila s sej DS in kadrovske spremembe, da vem, če gre kdo od poznanih iz tovarne in kdo se upokoji. V našem oddelku vse delavke kupujemo Konoplan in ga redno beremo.

BEVK ZINKA — tkalka na listovkah. V tovarni sem zaposlena 10 let.

Konoplan je zelo dober list, preko njega vsaj izvem, kaj je v tovarni novega. Mislim, da so vsi članki zanimivi, najraje pa berem poročila z delavskega sveta, katera so zelo izčrpna. Za nove članke nimam predlogov.

KAVČIČ IVANA — vdevalka v tkalnicah. V Induplati zaposlena 10 let.

List je dober in se mi zdi prav, da redno izhaja. Želela bi predvsem več prispevkov o aktivnosti mladih v tovarni, za razvedrilo pa kako križanko in zabavno rubriko. Mislim, da je včasih številka za delavca precej prazna, ker jih malo bere strokovne prispevke. Iz Konoplana bi morali delavci izvedeti vse, kaj se v tovarni novega in pomembnega dogaja. Sedaj vidimo, koliko se novega gradi, ne vemo pa, kaj se dela.

Želela bi, da se v Konoplanu delavcem podrobneje obrazloži, kako se pripravlja nov zakon o ukinitvi nočnega dela.

BERGANT ZOFIJA — tkalka, v tovarni zaposlena 19 let.

Vsako številko zelo rada preberem zato, ker me zanima vse, kar se v tovarni dogaja, tako proizvodnja, prodaja in drugo.

Želim si, da bi bilo še več zdravstvenih nasvetov, več o delu sindikata in mladine, saj sploh ne vemo, če mladina kaj dela.

RUČIGAJ JERNEJ — kovač, zaposlen v tovarni 25 let.

Konoplan vedno kupujem in tudi vsega preberem. Zdi se mi zelo dober list. Včasih je bilo v njem dosti humorja, sedaj pa ga zelo pogrešam. Špela bi morala priti nazaj.

Želim, da bi še naprej redno izhajal s plačo. Mislim pa, da smo delavci preko Konoplana dovolj obveščeni. Drugih pripomb nimam.

VIDERGAR TONE — mizar, v Induplati 14 let.

Časopis berem redno in mi ugaja. Mislim, da je zelo prav, da ima tako velik kolektiv kot smo mi tak list, saj je v podjetju zelo potreben.

Vsak mesec preberem vse, sigurno pa je, da tako najdem v njem članke, ki so mi bolj in manj zanimivi. V listu pogrešam uganke.

PUČKO VALENTIN — delavec v skladišču pomožnega materiala, pri nas zaposlen 1 leto.

Konoplan redno pregledam. V njem bi bile lahko še kake križanke in humoristična stran. Rad preberem »Naš razgovor«, poročila z delavskih svetov in splošne članke, le strokovnih član-

kov ne berem, ker me ne zanimajo. Vedno pregledam tudi kadrovske spremembe.

VREBEC Marija — predelavka v sukalnici, v tovarni zaposlena 25 let.

Preberem večidel Konoplana, ker me zanima vse, kar se dogaja v tovarni in kaj se sklepa na sestankih. Največkrat najdem čas za branje tovarniškega lista ob nedeljah popoldne.

Prvih številko Konoplana se ne spominjam več dobro, ker jih nisem spravljal.

Želim, da bi bilo v listu zajeto res vse dogajanje v tovarni, več o delu mladine, kaj delajo komunisti in kaj sindikat.

BALOH MATO — ceradni oddetek, v tovarni zaposlen 3 leta.

Konoplan berem, a se mi večkrat zdi, da ni v njem dosti pomembnih stvari, za katere bi morali vsi vedeti. Kakšen problem s seje delavskega sveta bi moral biti bolj poudarjen, tako tudi nismo dosti obveščeni o delu sindikata in o drugi problematiki podjetja.

Časopis je v tovarni nujno potreben in bi bilo zaželeno, da bi bil še bolj obširen.

Mislim, da bi bilo prav, da bi bili tudi v Konoplanu razpisi za prosta delovna mesta v tovarni, da bi se lahko na njih prijavljali delavci, že zaposleni v tovarni in da bi vsaj vedeli, kakšne potrebe ima podjetje. Časopis pride v roke tudi drugim okoliškim prebivalcem, lahko bi se prijavili, saj se jih veliko vozi daleč v službo.

URBANIJA STANKA — delavka v skladišču konfekcioniranega blaga, v tovarni zaposlena 24 let.

Konoplan mi je zelo všeč. Zelo rada berem članke, v katerih se opisuje o obiskih bolnikov, ker se mi zdi, da je to za sindikat zelo pohvalno. Rada preberem tudi kadrovske spremembe in večina drugih člankov.

Pogrešam pa članke o aktivnosti Zveze borcev.

Ko je Konoplan začel izhajati pred 20 leti, smo ga delavci sprejeli ravno tako z veseljem kot še sedaj. Spominjam se, da so bile v prvih letih tudi nagrade za tiste, ki so imeli zbrane vse številke.

Želela bi, da bi v Konoplan pisali vsi uslužbenci, kateri gredo na službeno potovanje v tujino in tam vidijo, kako so opremljene tovarne. V člankih bi opisali, kaj se lahko tudi pri nas naredi in da bi delavci tako malo spoznali, kako delajo drugje. Tako bi tudi bolj razumeli novitete, ki jih uvajamo pri nas.

Mislim, da bi moralo biti v Konoplanu čim več slik, tako upokoencev, jubilarov, novih strojev, obratov ipd.

SLABE IVAN — vodja elektro delavnice, v tovarni zaposlen 25 let.

Konoplan berem redno, saj mi zelo ugaja, ker vedno prinaša dovolj zanimivega čtiva. Kljub temu pa bi lahko bilo več o problematiki podjetja.

Nadaljevanje na 7. strani

Nadaljevanje s 6. strani

Želel bi, da se preko Konoplana obvešča vse o nabavi novih strojev in naprav, da bi se na njih lahko pravčasno pripravili. Delo in uvajanje bi bilo marsikdaj lažje in hitrejše. Poleg tega pa bi lahko iz predlogov bralcev našega lista našli kak dober predlog in nasvet.

Vsekakor sem prepričan, da je časopis v tovarni nujno potreben.

Tako mislijo naši bralci. Vidimo, da so mnenja večina ista, vsi radi beremo Konoplan. Med sogovorniki sem govorila samo z enim članom našega kolektiva, ki je dejal, da Konoplana ne bere, ker enostavno nima časa, da pa ga sicer zanima, kaj se v kolektivu dogaja, in zato le preleti naslove v posamezni številki. Upam, da je takih članov malo, upam, da bo tudi ta član sčasoma sprejel Konoplan za svojega,

v njem našel zanimivo gradivo in tako postal, kot ostali, reden bralec...

Vsem, ki so sodelovali v pogovoru se zahvaljujem, želim, da bi bili z listom še nadalje zadovoljni in želim, da bi v bodoče našli v njem vse teme, katere so do sedaj pogrešali.

Zato vabim vse zaposlene v Industriji, sodelujte pri izdajanju Konoplana, dopisujte vanj in sporočajte v uredništvo, kaj vas zanima. Z veseljem vam bomo odgovarjali.

Urednica

DS V UMAGU

To sonce
je pa res
prijetna stvar

Februarja je imel DS pomembno sejo, glavna točka dnevnega reda je bila posvečena zaključnemu obračunu gospodarjenja podjetja v preteklem letu.

Člani delavskega sveta so bili za prizadevno delo skozi vse leto povabljeni na kratek izlet v Umag, 9. in 10. junija.

Prav lep dan smo si izbrali, v avtobusu nam sploh ni bilo dolgčas, saj sta nas zabavala predsednik sindikata Jože Knep in pa skoraj neprekosljiv v pripovedovanju šal, član DS Franc Kurent, ki ga poznamo še bolje po imenu Trzinc ali Avsenik.

Vožnja je resnično hitro minila in že smo prispeli do našega počitniškega doma v Umagu. Po predaji »raporta«

Nadaljevanje na 8. strani

Da ne bi kdo rekel, da so bili lačni

Kuhar in...

DS V UMAGU

tovarišu direktorju, smo lahko izstopili iz avtobusa.

Pripravljena malica in osvežilna pijača sta bili dobrodošli, saj so bila naša grla že precej izsušena. Nato smo nekateri brž skočili v kopalke in se šli namakati v toplo morje. Imeli smo dobro postrežbo, saj nam je »natakar« Bartol, ki se je izkazal za zelo spretnega, stregel kar na obali.

Zabavni večer je bil popestren z volitvijo miss in mistra našega delavskega sveta. »Prireditelj« sta vodila Knep in Kurent, katera sta se izkazala kot zelo dobra konferansjeja, saj sta napovedovala ne samo v slovenščini, temveč tudi v drugih svetovnih jezikih.

Seveda so vmes nastopile majhne »tehnične okvare«, no na koncu smo le izbrali miss in mistra — bilo je težko, saj je bilo kandidatov za tak naslov veliko. Nato smo vsi zaplesali, ples je trajal dolgo v noč.

Zaradi »težkega« večera je šla naslednji dan najbolj v promet mrzla Radenska. Sledilo je zopet kopanje, tunkanje, sončenje — marsikoga od nas je pošteno opeklo.

Po kosilu še poslovilni ples in kar prehitro je minil prijeten izlet, ki smo ga krstili z imenom »UMAG 72«.

Še na svidenje, in odpeljali smo se proti domu malce utrujeni, vendar polni lepih spominov.

GS

Težko se je bilo posloviti

STAR 72 — razstava v Milanu

Kot vsako leto, je bil tudi letos v Milanu od 19. do 23. maja komercialni sejem tekstila, katerega so si ogledali tudi dessinaterji naše tovarne. Čeprav po obsežnosti ni tako velik kot velike razstave v Frankfurtu, Parizu in Kopenhagenu (te so največje v Evropi), pa je vseeno zelo pomemben. Milanski sejem je malo kasneje kot omenjeni večji sejmi, zato je razstavljeno blago že izbrano in se že vidi, kaj je trg sprejel, obenem pa se že porajajo ideje dessinaterjem za naslednje leto.

Na sejmu so bili skupaj 104 razstavljalci na 1800 kv. m veliki površini.

Največ so bile zastopane italijanske tovarne (86) in 18 razstavljalcev iz Velike Britanije, Nemčije, Švice, Francije, Avstrije, Nizozemske, Švedske, Danske ter eden razstavljalec iz Irana. V Iranskem razstavnem prostoru so kot posebnost demonstrirali vozlanje preprog.

Na sejmu smo videli prav vso tekstilno opremo za hišo, kot so zavesa, preproge, pozamterija, prti, pregrinjala za postelje, servieti in kuhinjske brisalke.

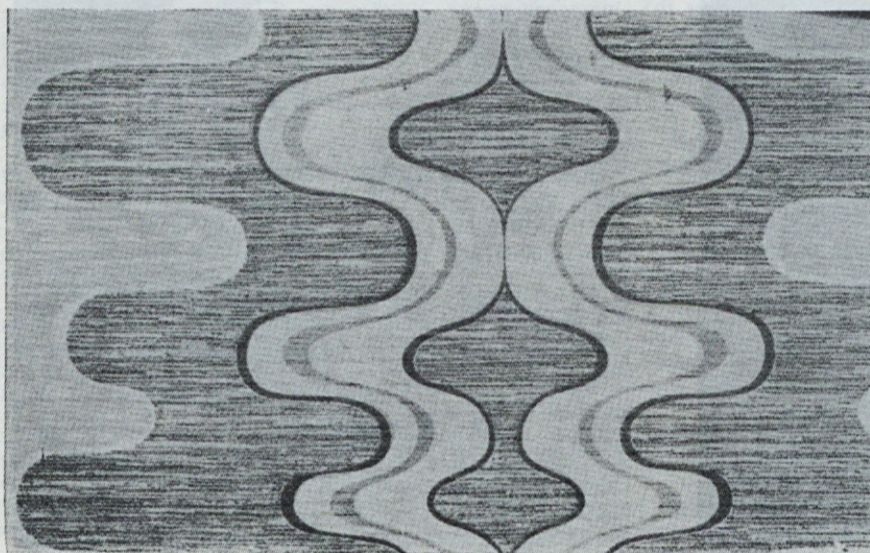
Nas so posebno zanimala zavesa, katerih je tudi bilo največ. Bile so vseh vrst, tkane, tiskane, težke zatemnitvene in zelo lahke.

Pri tkanih zavesah smo videli zelo veliko efektne preje v votku in osnovi. Največ je bilo sintetične, od naravnih vlaken pa lanu. Največ efektne preje je bilo v Buret efektu in flameju. Prvi je bil preden iz sintetične in lanu — blago je bilo tkano in nato v kosu barvano, tako da je ostal lan neobarvan. Ti efekti so bili v osnovi in v votku zelo lepi in so blago zelo izpopolnili.

Vezave so bile zelo enostavne, največ v platnu. Prevladovala so temne barve, veliko je bilo rjave in sive. Večbarvni vzorci so bili v tonu. Veliko jacquardskih zaves je bilo dvojnih, z velikimi pretežno cvetličnimi vzorci.

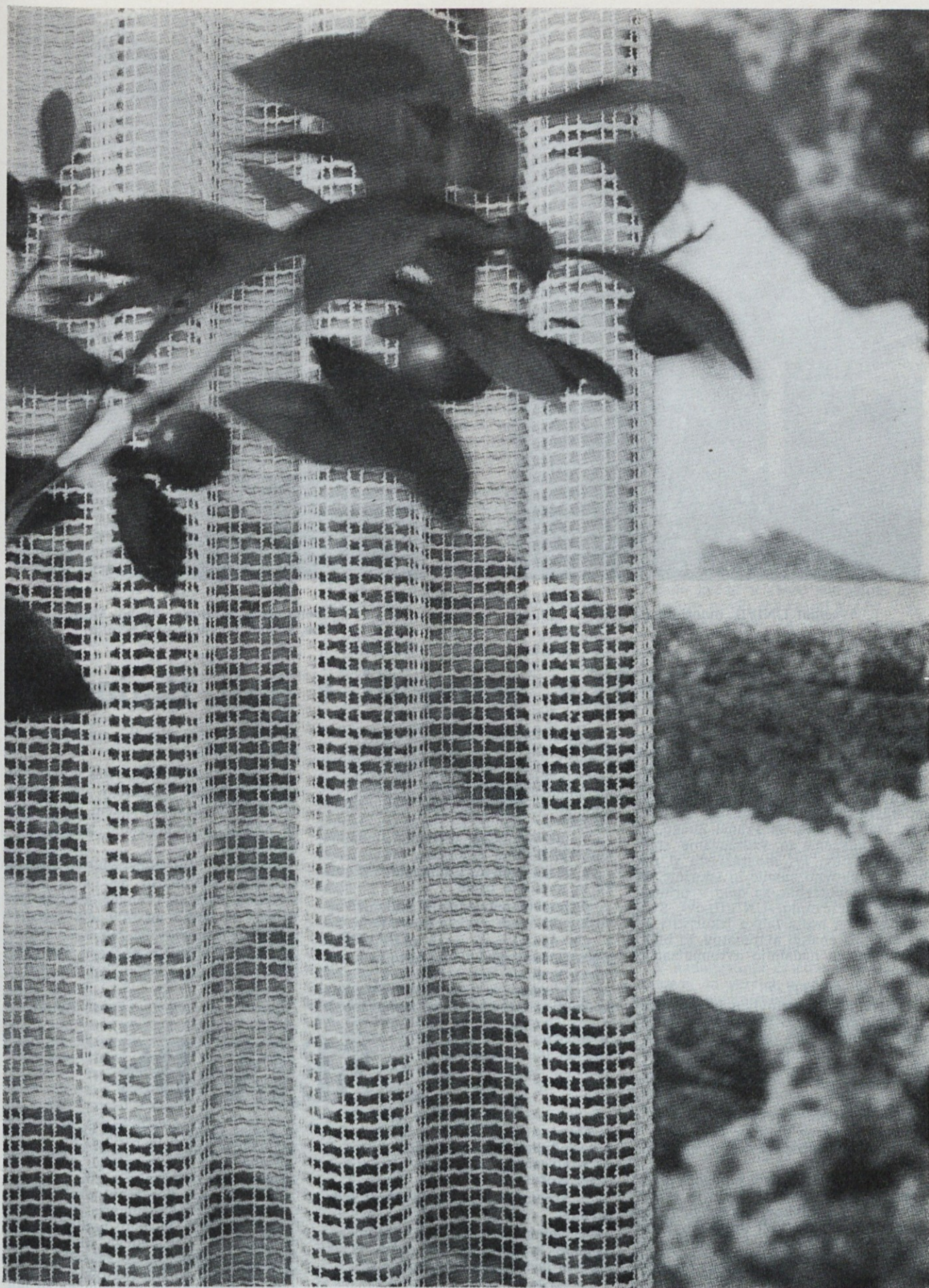
Več kot kdaj koli pa smo na tej razstavi videli ausbrener zaves. Tudi pri teh so bili vzorci zelo veliki, kombinirani s tiskom, največ z drap in rjavimi toni od svetlih do zelo temnih. Geometrični vzorci v ausbrener zavesah so bili tiskani v dveh barvah. Sploh so prevladovala tkane tiskane zaves in to lahke. Izredno lepi vzorci so polnili zelo velike raporte — 80 cm do 300 cm (za celo dolžino zaves). Oblike vzorcev so bile strogo in natančno oblikovane. Največ je bilo stiliziranih listov, rož in geometričnih vzorcev.

Ob koncu razstave smo bili zadovoljni, ogled je bil koristen in nam bo gotovo pomagal pri našem nadaljnjem delu. Za nas je predvsem pomembno, da smo videli toliko tiskanih zaves, katerih vzorcev največ izvažamo na zahodna tržišča.

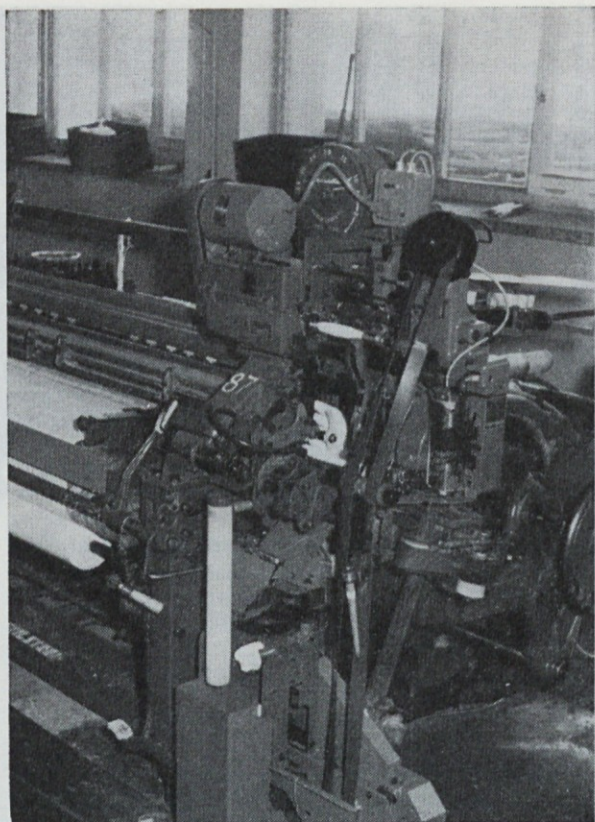

Moderna ausbrener zavesa

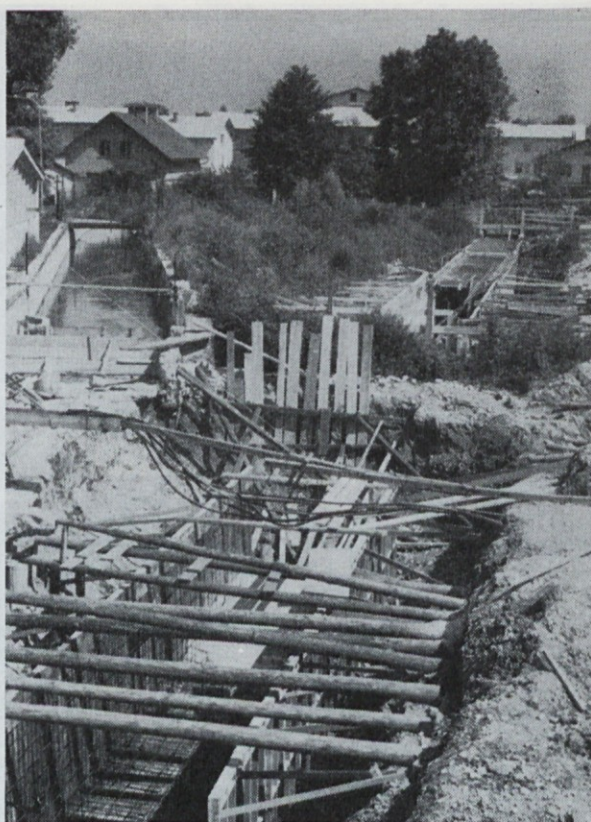
Marija Mežnar

Lepa lahka zavesa — prva zavesa

Avtomat UNIFIL montiran na statvi

Gradbena dela za novo strugo Mlinščice, katera bo tekla pod zemljo

Prvi »UNIFIL« avtomati v naši tkalnici

V začetku junija se je pod strokovnim vodstvom monterja g. Prammer Franca pričela montaža prvih »UNIFIL« avtomatov v naši tkalnici. Od naših strokovnih sodelavcev sta pri montaži sodelovala tkalska mojstrata. Marjan Kafol in Franci Žučko, ki bosta zadolžena za vzdrževanje strojev-avtomatov. Pri montaži sta si nabirala strokovno znanje in izkušnje, ki jima bodo potrebne za delo v prihodnje pri vzdrževanju »UNIFIL-ov«. Svoje znanje pa bosta lahko izkoristila še pri montaži enakih avtomatov, ki bodo nabavljeni za nadaljnjo avtomatizacijo tkalnice.

Kaj je »UNIFIL«?

»UNIFIL« je sestavljen iz posameznih aparatov, ki so prigradeni na statvah in opravljajo popolno pripravo votka. Vse funkcije opravlja avtomatično. V delovnem ciklusu ima naslednje naloge:

1. navija vrotek
2. vlaga polne cevke v čolniček
3. čisti prazne votkove cevke
4. vrača prazne cevke v navijalni aparat.

S svojim delovanjem omogoča predvsem boljšo kvaliteto tkanin in s tem povečanje prihrankov, katere bi težko dosegli s kakršno koli drugačno kombinacijo. Velik prihranek se doseže že pri potrošnji votkovnih cevok. Za normalno obratovanje pri klasičnem načinu rabimo 300–400 cevok za vsako statvo, dočim jih »UNIFIL« rabi le 11 za normalno obratovanje.

Na prihranek in izboljšanje kvalitete pa vplivajo še naslednji razlogi:

1. priprava votka na sami statvi
2. enakomerna napetost votkovnih niti zaradi navijanja na enem samem vretenu
3. odpade ročno natikanje in s tem mazanje preje
4. manj možnosti zamenjave številke in kvalitete preje
5. popolnoma odpade padanje navitih votkovnih cevok na umazano tla.

Ob upoštevanju vseh naštetih razlogov lahko pričakujemo čisto in kvaliteto tkanino.

Prihranki nastajajo tudi zaradi manjše količine odpadnih niti. Dokazano je

namreč, da se odpadki zmanjšajo na polovico.

Zaradi kvalitetno navitih votkovnih cevok praktično odpadejo vsi zastoji zaradi pretrga votka, s tem pa se vidno stopnjuje izkoriščanje zmogljivosti statve.

Sedaj je v tkalnici montirano 12 »UNIFIL« avtomatov, to pa je dokaj skromen začetek, vendar začetek je. Upam, da bomo na ta način nadaljevali avtomatizacijo naše tkalnice s tem, da bomo v bližnji bodočnosti vse naše statve opremili z lastno oskrbo votka.

Franc Rihtar

XV. SEJA DS

Dne 1. 6. 1972 je bila XV. seja DS z naslednjim dnevnim redom:

1. Obračun proizvodnje
2. Nočno delo žena
3. Sprememba plana stroškov vzdrževanja
4. Delitev sredstev za posamezne namene kreditiranja stanovanjske izgradnje in nakupa stanovanj
5. Razno.

Informacijo o obračunu proizvodnje za 4-mesečno obdobje in mesec april

je podal članom DS šef ekonomsko-analitskega sektorja ing. Jože Klešnik. Variabilni stroški v aprilu so bili v primerjavi z določenim normativom za 3 % nižji. Za doseženo proizvodnjo smo porabili za 8 % manjše število delovnih ur, kot je bilo predvideno z normativom. Kar zadeva fiksne stroške, ugotavljamo, da so znašali v aprilu toliko, kot so bili predvideni s planom; v 4-mesečnem obdobju pa so bili

Nadaljevanje na 11. strani

XV. SEJA DS

za 4 % nižji od planiranih. Pri prodaji na domačem trgu je bila v aprilu dosežena povprečna stopnja prispevka za kritje v višini 44 %. Najvišja stopnja prispevka za kritje je bila dosežena pri uslugah, in sicer v višini 95 %, zatem pri prodaji tkanin v višini 47 % ter pri prodaji konfekcijskih izdelkov v višini 37 %. Pri prodaji tkanin na inozemskem trgu so bili preseženi variabilni stroški za 21 %, pri uslugah za 5 %, pri konfekciji pa smo dosegli le 99 % variabilnih stroškov; kljub temu pa je bil končni rezultat pri izvozu pozitiven. Prodaja na domačem trgu je bila dosežena v višini 111 % planirane, na inozemskem trgu pa samo v višini 44 %; skupna prodaja je bila v celoti 5 % nad planirano. Prispevek za kritje je zadoščal za kritje fiksnih stroškov, kondicij, izgube pri izvozu, ostalih odbitkov in dobička, ki je za 135 % večji od planiranega.

K 2. točki dnevnega reda je podal obrazložitev pravni referent Ingo Paš. Kot vsako leto smo tudi lani zaprosili za uvedbo nočnega dela žena. Soglasje smo dobili, vendar z določenimi pogoji, ki so se letos poostriili v skladu z zahtevami Republiškega odbora sindikata in Republiškega sekretariata za delo, oblikovanimi v zvezi s predlogi in priporočili pristojnih odborov Republiškega izvršnega sveta in Skupščine SRS. Kot poseben pogoj za dano soglasje naj navedemo, da mora podjetje ob morebitni ponovni vlogi za izdajo soglasja za leto 1973 predložiti podroben program za postopno zmanjševanje oz. odpravo nočnega dela žena, ki naj bo izdelan v okviru celotnega razvojnega programa podjetja.

Obrazložitev pravnega referenta je dopolnil še tov. direktor. Pogoji za uvedbo nočnega dela žena so se zaostriili zato, ker so to delo nekateri preveč izrabljali. V našem podjetju se že pripravljala analiza stanja in študija o ukinitvi tretje izmene. V razvojnem programu podjetja predvidevamo spremembo asortimana, ki naj bi se s pospešenim razvojem preusmeril predvsem na sintetično. Če bo proizvodnja naših izdelkov bazirala na sintetični, lahko ukinemo troizmensko delo, kljub temu pa ostanemo pri dohodku kot ga dosegamo sedaj. Seveda pa se bo z ukinitvijo tretje izmene pojavil problem presežka delovne sile. Zaradi tega bomo morali izdelati tudi analizo o tem, kateri delavci izpolnjujejo pogoje za upokožitev in kako razporediti preostale delavce. Vsekakor se v tej zvezi odpirajo precejšnje možnosti za rešitev tega problema v novo ustanovljenem oddelku za kovinske konstrukcije. Ukinitve nočnega dela žena pa seveda ne bo pomenila ukinitve nočnega dela sploh. V obratu za vzdrževanje, kjer je zaposlena moška delovna sila, bo ostalo troizmensko delo še naprej, in sicer za dela, ki jih moramo opravljati ponoči (mazanje strojev, popravila strojev ipd.). V tkalnici pa

predvidevamo reorganizacijo in spremembo časa za malico, tako da bo proizvodnja lahko kar najbolj nemoteno potekala.

V razpravi je tov. Slavko Hribovšek predlagal, da bi delavci, ki so do slej opravljali nočno delo z nedelje na ponedeljek, prihajali na delo ob sobotah jutraj.

DS je potrdil uvedbo nočnega dela žena za letos v skladu z našo prošnjo in že danim soglasjem. Obenem je naložil upravi podjetja, da pripravi predlog o ukinitvi nočnega dela žena v prihodnjem letu. V zvezi s predlogom tov. Slavka Hribovškega pa je DS naložil odgovornim delavcem v tehničnem sektorju, da pripravijo v tej zvezi ustrezno rešitev in o njej poročajo DS na prihodnji seji.

K tretji točki dnevnega reda je podal obrazložitev šef ekonomsko-analitičnega sektorja ing. Jože Klešnik. Do spremembe plana fiksnih stroškov v kontu 4010 — Popravila izvršena po drugih — je prišlo zaradi povečanja obsega vzdrževalnih del v predilnici (premestitev sukančarne v pripravljalnico, ukinitve tkanja gasilskih cevi, ureditev teh prostorov za predilnico in preureditev kletnih prostorov), ki v prvotnem planu niso bila v celoti predvidena. V času izvajanja teh del pa je prišlo tudi do znatnih podražitev pri posameznih postavkah (klima naprava v predilnici, ureditev Mlinščice). Iz navedenih razlogov so se fikсни stroški povečali za ca. 10 %. Vendar pa zaradi spremembe asortimana v korist sintetične in drugih proizvodov, ki imajo večjo stopnjo pokritja, že dosedanje rezultati kažejo, da se končni rezultat kljub povečanim fiksnim stroškom ne bo poslabšal, marveč bo vseeno ostal v višini, predvideni s planom.

DS je po krajši obravnavi soglasno potrdil rebalans plana fiksnih stroškov za leto 1972.

V nadaljevanju je ing. Jože Klešnik obenem posredoval tudi predlog, da bi se stroški vzdrževanja, ki nastajajo zelo neenakomerno v posameznih obdobjih, razmejevali v okviru letnega plana v višini 1/12. Popravek razmejitve stroškov naj bi se izvršil tudi za obdobje januar—april, čeprav je obračun teh stroškov za to obdobje že bil narejen. V okviru razmejenih stroškov vzdrževanja pa bi se mesečno obravnavali obračunani in dejanski stroški, ob koncu leta se pokrili iz celotnega dohodka v višini, ugotovljeni z obračuni. V zvezi s tem je potrebna tudi ustrezna sprememba pravilnika o materialnih stroških.

Navedene predloge ing. Jožeta Klešnika so člani DS soglasno potrdili.

Nato so člani DS razpravljali o prevozi delavcev na delo in z dela in kritju stroškov teh prevozov, ter s tem v zvezi sklenili, da podjetje povrne delavcem te stroške v višini nad 50,00

din s tem, da vsak predloži potrdilo transportnega podjetja, koliko znašajo mesečni stroški prevoza po najbližji možni relaciji do podjetja. Stroške prevozov v višini 50,00 din nosi vsak delavec sam. Določila pravilnika o materialnih stroških, ki se nanašajo na kritje navedenih stroškov prevoza, se uveljavijo v njihovi prvotni formulaciji, kasnejše spremembe pa se razveljavijo. Navedene spremembe veljajo od 1. 6. 1972 dalje.

Obrazložitev k 4. točki dnevnega reda je podal šef kadr.-org. sektorja ing. Janko Ukmar. DS je že razpravljal in sklepal o razpisih posojil za stanovanjsko gradnjo in nakup stanovanj v letu 1972, vendar pa mora še določiti, koliko sredstev se razdeli za posamezne namene kreditiranja. Na podlagi zbranih prošenj je ugotovljeno, da je največ prosilcev za dodelitev posojil za stanovanjsko izgradnjo.

Na podlagi daljše obravnave so člani DS sprejeli sklep, da se delavcem podjetja razdeli za stanovanjsko izgradnjo kredit v višini 600.000,00 din, za nakup novih stanovanj kredit v višini 100.000,00 din, za nakup rabljenih stanovanj oz. družinskih stanovanjskih hiš pa kredit v višini 50.000,00 din.

Obenem je DS obravnaval tudi prošnjo dr. Marije Šiške za dodelitev kredita za stanovanjsko izgradnjo ter sklenil, da se njeni prošnji na osnovi pravilnika o uporabi sredstev sklada skupne porabe ugodijo.

Direktor je še obvestil člane DS, da predvidevamo v bližnji prihodnosti izgradnjo novega stanovanjskega bloka z najemniškimi stanovanji. Očitno je namreč, da bomo le tako lahko učinkoviteje reševali pereče stanovanjske probleme delavcev podjetja. O navedeni izgradnji naj bi DS sklepal na eni od svojih prihodnjih sej, ko bodo znani natančnejši podatki. Stanovanjski blok naj bi predvidoma gradilo Gradbeno podjetje Grosuplje.

V nadaljevanju zasedanja je DS obravnaval in sprejel predlog, da se za ureditev počitniškega doma na Mali planini dodeli dotacija v višini 100.000 din, da se odkupi stanovanjska hiša »Udovč« z zemljiščem, last tov. Stane- ta Križnarja za ceno 185.000,00 din, s tem da mora lastnik predhodno urediti zemljiškoknjižno stanje, dalje da se razširi predmet poslovanja pri podjetju in Industrijski prodajalni še na prodajo zastarelega, neuporabnega oz. odpadnega materiala, da se v skladu z določili ustavnih amandmajev v podjetju skličejo zbori delovnih ljudi zaradi organiziranja te OZD, kakor tudi, da se poruši zgradba stare kotlarne. DS je tudi obravnaval priporočilo oddelka za splošne zadeve in družbene službe SOB Domžale o zavarovanju družbenega premoženja ter naložil odgovornim delavcem podjetja, da zagotovijo izvedbo vseh ukrepov v skladu s tem priporočilom.

Proizvodnja in kvaliteta v mesecu maju 1972

Proizvodni obrati so v mesecu maju delali v istem sistemu kot v preteklih mesecih letošnjega leta. Obrat predilnice sintetične preje je še vedno delal v štiriizmenskem delu. Vzrok za štiriizmensko delo je v tem, da bi pridobili določeno zalogo sintetične preje za čas, ko bodo prostori predilnice v rekonstrukciji in bo nastal zastoj v proizvodnji.

V tkalnici je zastoj zaradi pomanjkanja tkalk. Zaradi tega smo imeli 2.596 statvenih ur zastojev, ker predstavlja ca. 18.300 kv. m tkanin ali ca. 18.400 votkov v 000. To pa predstavlja ca. 4 % mesečnega plana tkalnice.

Pri dobavi raznih kvalitet preje je bil problem v bombažni preji in to predvsem v Nm 16/1, 20/1, 28/2 in 34/1. Zaradi tega je bila manjša proizvodnja določenih bombažnih artiklov v tkalnici. Večji zastoj pa je bil v sukalnici, zaradi pomanjkanja preje je moralo določeno število delavk koristiti redni letni dopust. Proizvodnja sukanne bombažne preje pa je bila precej nižja od planirane in od dejanskih potreb tkalnice.

Še večji problemi pa nastajajo zaradi neizdobavljenih količin sintetične preje. Manjkalo je predvsem Nm 9/1 malon bel in pa Nm 34/2 leacril preje v določenih barvah. Zaradi tega je nastal problem izdelave markiznega platna v artiklu 3001-120. Zaradi neizdobavljenih količin Nm 9/1 malon pa bo nastal problem, ko naša predilnica ne bo obratovala zaradi rekonstrukcije in bo problematična proizvodnja sintetičnih tkanin, ker ne bomo imeli predvidenih zalog sintetične preje.

Proizvodnja v mesecu maju je bila, razen v sukalnici preje zaradi pomanjkanja preje, na zadovoljivi ravni. Tako so vsi proizvodni obrati izpolnili svoje planirane naloge. Prav tako so se tudi kumulativni rezultati v vseh obratih izboljšali.

Kako so posamezni obrati v mesecu maju in kumulativno za pet mesecev izpolnili svoje planirane naloge, je razvidno iz spodaj navedene tabele. Rezultati so navedeni v % glede na mesečni plan in kumulativni plan za pet mesecev.

Razlika v proizvodnji med tkalnico in oplemenitilnico je v nedovršeni proizvodnji, katera nastaja zaradi tiskanja določenih artiklov v MTT Maribor. Ta razlika nam pove, da se nedovršena proizvodnja povečuje.

Kvaliteta naših izdelkov ima še vedno trend izboljšanja. Zaradi tega moramo vlagati vse sile, da to smer v gibanju kvalitete tudi obdržimo v naslednjih mesecih. Rezultati kvalitete naših izdelkov bi bili lahko še boljši, če bi bile tiskane tkanine boljše. V mesecu maju je močno vplival na kvaliteto bombažnih tkanin predvsem tisk artikla 2021-96, pri katerem je klasifikacija izredno ostra. Problematičen je tudi tisk zaves za izvoz.

Po rezultatih našega kontrolnega oddelka je bila v mesecu maju kvaliteta bombažnih tkanin slabša (tisk MTT), v sintetični grupi je bila delno boljša, v grupi bombažno-lanenih tkanin pa je ostala na nivoju meseca aprila.

Kvaliteta surovih in adjustiranih tkanin je bila v mesecu maju naslednja:

V teh pokazateljih je upoštevana slaba kvaliteta tiska iz MTT. Skupni rezultati kvalitete kažejo, da je potrebno sedanji način dela in kontrolo kvalitete nadaljevati, da bomo na ta način dosegli še boljše rezultate.

Vodja MTPD:
ing. Franc Jeraj

**VSEM BRALCEM
KONOPLANA
V ČASU LETNEGA
DOPUSTA ŽELI
PRIJETNO
LETOVANJE**

UREDNIŠTVO

	surove tkanine %	adjustirane tkanine %
I. kvaliteta	94,12	93,49
II. kvaliteta	3,24	3,50
III. kvaliteta	1,10	1,24
neregularne tkanine	1,54	1,77

Po posameznih grupah pa je bila kvaliteta naslednja:

	I. kval. %	II. kval. %	III. kval. %	nereg. tkan. %
Bombažne tkanine	90,82	7,57	0,88	0,73
Sintetične tkanine	88,87	5,93	2,46	2,74
Bombažno-lanene tkanine	93,60	2,57	1,11	2,72

	maj 72 — %	index maj 71	kumul. 72 — %	index — kumul. 71 — %
Predilnica — predenje	126	100	127,3	97,4
— sukanje	65,2	81,6	85,5	81,9
Tkalnica — t. m.	98,2	111,9	96,1	104,8
— m ²	97	109,9	95,3	106,1
— 000 votkov	104,7	106,3	100,3	103,6
Oplemenitilnica — t. m	98,6	103,1	92,2	97,3
Konfekcija — N ure	127,7	116,5	133,5	99,2

ZAHVALA

Ob težki izgubi mojega dragega ata LOVRENCIA PETRIČA se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem iz konfekcije za darovani venec, denarno pomoč in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Žalujocha hčerka Rezka Petrič

Varstvo in nesreče pri delu

Prva polovica leta 1972 je za nami. Naredili bomo različne obračune o poslovanju v prodaji, proizvodnji, nabavi in ostalih sektorjih. Potrebno je tudi, da zvemo, kako smo v tem času skrbeli za človeka na njegovem delovnem mestu, da je lahko varno delal.

Iz podatkov, da je bilo letos do sedaj v podjetju 27 nesreč pri delu in od tega 10 na poti v ali iz službe, lahko vidimo, da števila nesreč napram prejšnjim letom nismo bistveno zmanjšali. Precej manjše pa je število izostankov z dela zaradi teh nesreč, saj je skupno število 120 dni ali povprečno 8 dni za eno nesrečo. Nesreče na poti v službo pa so imele kot posledico 220 dni bolniškega staleža po nesrečenih, kar da povprečno 22 dni za eno nesrečo. Oba podatka nam nazorno pokažeta, da je resnost poškodb pri prometnih nesrečah na poti na delo

ali z dela nekajkrat večja od resnosti poškodb na delu v podjetju v letošnjem letu. S tem pa seveda ni rečeno, da smo lahko s takim stanjem zadovoljni. Daleč od tega, ker to je bila le primerjava od obeh vrst nesreč. Če pogledamo vzroke, zaradi katerih je prišlo do nesreč, pa lahko ugotovimo, da tudi do večine teh nesreč ne bi prišlo, če bi dosledno upoštevali norme, predpise in priznana pravila za varno delo.

Večina teh nesreč se je zgodila zaradi neprimerne obutve, neuporabe zaščitnih rokavic in očal ali pa nepravilnega izvajanja dela. Največkrat pride do nesreče pri raznih transportnih delih. Zato pazimo, kako je material naložen na transportnem sredstvu, da breme pravilno vzdigujemo in ne nazadnje, da smo napravljeni in obuti

tako kot za delo v tovarni moramo biti.

Prav posebno moramo navedene norme upoštevati v tem času, ko imamo v podjetju toliko različnih gradenj in adaptacij. Skoraj v vseh obratih se gradi in preurejuje in tako delovno okolje je še posebno nevarno, da pride do manjše ali pa tudi ob neupoštevanju predpisov izvajalcev del do težje nesreče. Zato je tudi skrb nas vseh, da skrbimo za red v podjetju, nepravilnosti in nevarnosti pa, ki jih opazimo, javimo mojstru, obratovodju ali varnostnemu delavcu. Lahko rečemo, da je zunanji del podjetja lepo urejen in, da bo v bližnji prihodnosti, ko bodo gradbena dela po obratih končana, tudi notranjost posameznih obratov lepo, sodobno in tudi varno urejena.

Brane Zupan

V uredništvo smo prejeli:

PISMO VOJAKA — Jemec Bernard

Spoštovane sodelavke in sodelavci! Minilo je že leto, odkar sem odšel na odsluženje vojaškega roka. Po tolikem času sem se končno le odločil, da se vam preko tovarniškega lista KONOPLAN javim z nekaj vrsticami.

Najprej se vam moram najlepše zahvaliti za redno pošiljanje tovarniškega glasila, s katerim se vsak mesec spoznam z novimi dogodki v podjetju, saj me seveda vse to zelo zanima. Preberem pa vsako vrstico z velikim veseljem, ker za to najdem vedno dovolj časa.

Ko pa preberem tovarniško glasilo, sem z mislijo daleč nazaj v dne, ko sem bil še med vami. Takrat sem bil namreč zelo srečen, ker smo se zelo lepo razumeli. Sicer pa še malo in spet bom doma.

Zelo nestrpno in težko pričakujem dan, ko se bom vrnil v kolektiv, kjer bom s svojimi močmi prispeval k razvoju podjetja.

Na koncu pisanja vse skupaj najlepše pozdravljam, še posebno pa tov. dipl. ing. Sreča Berganta, dipl. ing. An tona Dečka in tovariša Mirka Kašnika,

kakor tudi vse moje sodelavce v ključavničarski delavnici.

Jemec Bernard

V.P. 3286

Aleksinac

Yume Bunc

V uredniškem predalu, ne da bi vedela kdaj, se je znašlo majhno in skromno pisemce. Na njem je bila le kratka pesem s podpisom, a brez kake druge

obrazložitve. Vsebina pesmi in podpisana avtorica sta mi povedala vse. V aprilski številki Konoplana sem objavila članek o sestanku z uslužbenkami,

katero so odšle v pokoj in prav tu je izvor nove pesmi, morda tudi zahvala gostitelju.

Tovariši iz INDUPLATI so nas povabili, da še enkrat bi se skupaj pogovorili o uspehih, delu in vsem ostalem katerega pri nas ni nikdar v malem.

Vse nas lepo so pogostili, malo pojedli smo in malo pili, vmes pa izrekli smo še kakšno šalo, kar pa lahko verjamete, da ni bilo jih malo.

Nazadnje smo se poslovili in s stiskom rok smo se ločili.

Sedaj življenje v krogu svojih treh sinov, uživala bom vsak dan mirono in ko sprejemala bom pokojnino, spominjala se bom preteklih let.

Kati Romovšek

Katja Tabernik, odgovorni urednik

Dipl. ing. Boža Pogačnik

Anica Lajevac

Ing. Janko Ukmar

Predstavljamo člane

Ingo Paš

Ing. Jože Klečnik

Jože Knep, predsednik IO sindikata

Cilka Mrdženovič, blagajni Konoplana
vodi že 16 let

Dipl. ing. Avgust Orehek

Dipl. ing. Janez Pezdir

Ing. Janez Rainer

Dipl. ing. Franc Verhovec

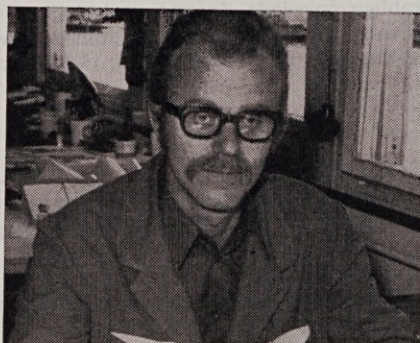

Tov. Gerbec, tajnik MA

uredniškega odbora

Ing. Lado Zabukovec

Ivo Sešek, 15 let fotoreporter Konop-
lana

Majda Škrinjar

Marica Jerman, sekretar ZK

Dipl. ing. Branko Novak

Dipl. ing. Srečo Bergant, direktor

Olimpiada velikodušnosti

Stroške za olimpijske igre v Münchnu bo v veliki meri krila zasebna industrija

Olimpijske igre se naglo približujejo. Le še dober mesec nas loči od njih. Prireditelji nam zagotavljajo, da bodo to največje in najlepše igre vseh časov. Seveda — vsak želi biti najboljši, tako organizatorji kot gostitelji, in športniki.

Med množico organizacij, ki podpirajo šport, velja prav gotovo omeniti organizacijski odbor za olimpiado v Münchnu. Njegova naloga je, da zbira darila za približujočo se olimpiado. Do sedaj je skupna vrednost daril, ki naravnost dežujejo od vsepovsod, približno 81 milijonov dinarjev. Večina so to darila v predmetih (samo 10 % v denarju). Sedaj s temi darili razpolagajo organizatorji, po končanih igrah pa jih bodo dobili športniki.

Seznam darovalcev je več kot razveseljav. Tvrdka Rotaprint bo založila tiskovne centre z ofsetnimi stroji (vrednost 4 milijone dinarjev). Tovarna Olimpia želi dobaviti vse pisalne, računske in fotokopirne stroje, vključno z diktafoni in stroji za knjiženje. Trenutno organizatorji že uporabljajo del teh strojev v vrednosti 4 milijone, med olimpiado pa jih bo za 10 milijonov dinarjev. Tovarne Henkel nočejo zaostajati in ponujajo svoj informativni center z osebjem vred. Petrolejska družba Aral že polni številna

vozila, ki so jih darovale družbe Audi-NSU, Opel, Mercedes-Benz in Volkswagen.

Za opazovalne lete je tvrdka Dornier poslala letalo DO 28 B s pilotom. Rew-Rotary je ponudil ofsetne stroje v vrednosti 3 milijone, Agfa-Gevaer je poslala velike laboratorije za tiskovni center. Tvrdka Gubrod je preskrbela kosilnice za travo in sesalnike za približno 3,2 milijona dinarjev. IBM ponuja številne računalnike. Tovarne MAN bodo poslale 200 avtobusov.

Velikodušen je tudi Siemens, ki bo oskrbel olimpiado z gospodinjskimi stroji in radijskimi napravami za olimpijsko vas. Grundig bo dal barvne televizorje, Engelhardt organska gnojila za travo, Böhme'Chemie pa pralne praške.

Ker se športniki ne bodo ukvarjali samo s športom (tovarna Berg bo dala športno orodje), ampak bodo tudi brali, je založba Südwest-Verlag ponudila čtivo za 40 tisoč dinarjev. Revijo Spiegel bodo delili brezplačno.

Vsi vemo, da imajo športniki tudi dober tek, in hrana ima med darili zlasti velik delež. Tako bodo dobili mleka za 400, čaja in kave pa za 800 tisoč dinarjev. Blenda ponuja 10 ton sira (za 320.000 obrokov). Mars bo dal tablico čokolade dnevno vsakemu prebivalcu olimpijske vasi. Sadnih sokov sploh ne more zmanjkati, tudi ne

krompirja in raznih juh. Dovolj je tudi keksov, vin in drugih pijač.

Südfleisch bo vsak dan dostavil polovico potrebne količine svinjskega mesa in 200.000 parov klobas. Ribarnice severnega morja bodo pošiljale ribe, EFA pa led.

Tovarna Pfaff bo postavila šivalnico s šiviljami. Pripravljajo se frizerski saloni in saune. Kodak bo zalagal z razvijalnimi stroji, kemičnimi izdelki in filmi, Hoover pa je poslala 60 pralnih strojev.

Vse hostese bodo dobile torbico z ličili Juvane, ter bodo brezplačno obiskovale tečaj za lepoto nego. Da se bodo medalje še bolj bleščale, bo preskrbela firma Berme & Giller s škaticami za medalje.

Darovalci nočejo zaostajati prav nikjer. Nepozabni simbol dni med 26. avgustom in 10. septembrom 1972, ogenj na olimpijskem stadionu bo goril po načelu navadnega plinskega kuharika. Ko bo izbrani športnik pomočil baklo v posodo, bo nekaj sto metrov stran nekdo samo odprl pipo. Velikodušni darovalec tekočega plina, gorilka in cisterne za olimpijski ogenj je tvrdka Olympia-Gas-GmbH.

Vse je že nared. Olimpijska vas čaka pripravljena, tovarne pa čakajo na svoj reklamni učinek.

Pripravila: KT
Vir: NR

Obvestila iz kadrovske službe

Vstopi:

1. Maček Marija, strežba v menzi.

2. Vozel Ljubinka, pomočnica v kuhinji, vstopila 9. 6. 1972.

3. Varšič Boris, šofer v poč. domu v Umagu, vstopil 19. 6. 1972.

Izstopi:

1. Pernek Silvestra, delavka v konfekciji, izstopila 9. 6. 1972.

2. Gorenc Zvone, delavec v oplemenit., izstopil 9. 6. 1972.

3. Rode Ignacij, del. v ceradnem oddelku, izstopil 14. 6. 1972.

4. Pintarič Milan, del. v obr. kov. konstr., izstopil 17. 6. 1972.

5. Sajevec Alojzija, šivilja v konf., izstopila 20. 6. 1972.

6. Cotman Fani, čist. sur. tkanin, izstopila 30. 6. 1972.

7. Mavsar Majda, tkalka, izstopila 30. 6. 1972.

8. Merčun Marija, prip. listov. in vdevanje, izstopila 30. 6. 1972.

9. Koželj Marija, tkalka, izstopila 30. 6. 1972.

10. Volčini Štefka, tkalka, izstopila 30. 6. 1972.

11. Prelovšek Ida, tkalka, izstopila 30. 6. 1972.

12. Peterka Angela, del. v oplemenit., izstopila 30. 6. 1972.

13. Bizjak Ivana, šivilja v konf., izstopila 21. 6. 1972.

Izdaja v 850 izvodih kolektiv tovarne Industrije. Odgovorni urednik Katja Tabernik. Ureja uredniški odbor: ing. Janko Ukmar, Ingo Paš, ing. Lado Zabukovec, dipl. ing. Janez Pezdir, dipl. ing. Avgust Orehek, dipl. ing. Boža Pogačnik, ing. Jože Klešnik, Cilka Mrdženič, dipl. ing. Branko Novak, Majda Skrinjar, Ivo Sešek, dipl. ing. Franc Verhovec, Janez Rainer. V uredniškem odboru sodelujejo po službeni dolžnosti: direktor, predsednik sind. org., sekretar ZK, predsednik mlad. org. — Natisnila tiskarna PTT v Ljubljani

VSAKEGA

VAŠEGA

PRISPEVKA

SMO

VESELI

UREDNIŠTVO